

(Forespørgslen anmeldt 6/4 89).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

74. møde

Torsdag den 13. april 1989 kl. 10.00

Dagsorden:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 27:

Forespørgsel til socialministeren [om, hvilke initiativer ministeren agter at tage for at forebygge tvangsfjernelse af børn og sikre børns retsstilling i familien og i forhold til bistandslovens bestemmelser vedrørende frivillige og tvangsmæssige foranstaltninger].

Af Jytte Andersen (S) m.fl.

2) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 53:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af Europarådskonventionen af 26. november 1987 til Forebyggelse af Tortur og Umenneskelig eller Vanærende Behandling eller Straf.

Af udenrigsministeren (Ellemann-Jensen).

3) Forespørgsel nr. F 23:

Forespørgsel til miljøministeren [om, hvilke midler regeringen agter at tage i anvendelse for at nå de målsætninger om reduktion af affaldsdannelsen og øget genanvendelse, som regeringen har sat sig i handlingsplanen for miljø og udvikling].

Af Trøjborg (S) m.fl.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 27:

Forespørgsel til socialministeren [om, hvilke initiativer ministeren agter at tage for at forebygge tvangsfjernelse af børn og sikre børns retsstilling i familien og i forhold til bistandslovens bestemmelser vedrørende frivillige og tvangsmæssige foranstaltninger].

Af Jytte Andersen (S) m.fl.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 53:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af Europarådskonventionen af 26. november 1987 til Forebyggelse af Tortur og Umenneskelig eller Vanærende Behandling eller Straf.

Af udenrigsministeren (Ellemann-Jensen).

(Fremsat 25/1 89. Første behandling 16/3 89. Betænkning 5/4 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Espersen (S):

Udvalget er enig om, at vi naturligvis skal tiltræde konventionen. Imidlertid synes jeg, at der i et af svarene til udvalget ligger et nødråb fra udenrigsministeren. Vi har spurgt, hvorfor der er gået så lang tid, siden konventionen blev undertegnet, til vi har fået den forelagt her i Folketinget. Der er gået op imod 1½ år.

Udenrigsministeren svarer, at iværksættelsen af ratifikationsproceduren indledtes umiddelbart efter undertegnelsen gennem høring af de berørte ressortmyndigheder. Denne høring var afsluttet i begyndelsen af 1988, altså for langt mere end 1 år siden, hvorefter udarbejdelse af forslag til folketingsbeslutning blev påbegyndt. Trykning og korrekturlæsning samt stramme ressourcer i Udenrigsministeriet gjorde det først muligt at fremsætte forslaget i januar 1989.

Præcis den samme forklaring – og jeg godtager den naturligvis – fik vi omkring grænseaftalen med DDR: at de stramme ressourcer i Udenrigsministeriet bevirkede, at trykning og korrekturlæsning m.v. forsinkede sagen godt og vel ½ år.

[Ole Espersen]

Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, om det er tilfredsstillende, at i 2 sager, som ministeren selv lægger vægt på som meget vigtige, går det således, at der går over 1 år af rent tekniske og økonomiske årsager, inden de bliver ratificeret. Vi er nr. 8 eller 9 i dette tilfælde; Tyrkiet og en lang række andre lande er kommet først. Er det tilfredsstillende, at forholdene har denne karakter?

Bjørn Elmquist (V):

Jeg skal på ingen måde gå ind i det generelle spørgsmål, som hr. Ole Espersen her rejser om tekniske ressourcer i ministeriet, men jeg mener ikke, der på nogen måde er sket skade ved, at vi først i dag får ratificeret denne Europarådskonvention. Danmark vil være med i første omgang, når vi får udnævnt medlemmer af den særlige uafhængige komité, der skal rejse rundt og foretage inspektioner, og om man så har fået ratificeret i de første måneder efter undertegnelsen eller ½ år efter, synes jeg ikke har nogen betydning. Jeg synes, den bemærkning skal gøres, inden vi får det indtryk, at der eventuelt var en skadeeffekt.

Nu, da jeg alligevel taler om dette emne, vil jeg sige, at jeg synes, vi har handlet meget hurtigt. Det er ikke meget mere end 2 eller 3 uger siden, at vi havde dette ratifikationsforslag til behandling i Tinget. Vi har handlet meget hurtigt i Udenrigsudvalget, og der er handlet meget hurtigt i Udenrigsministeriet i besvarelsen af de spørgsmål, der er rejst, så jeg må konkludere, at der ikke på nogen måde er sket skade ved, at vi først i dag ratificerer denne konvention.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil gerne takke Folketinget og specielt Udenrigsudvalget for hurtig behandling af dette forslag.

Det er rigtigt, at det har været nogen tid, før vi var færdige i ministeriet. Der må jeg sige til hr. Ole Espersen, at det ikke er noget nødråb fra min side, når jeg peger på, at det skyldes resourceknaphed. Men det kan ikke være hr. Ole Espersen ubekendt, at man i visse situationer må prioritere sin indsats, også i Udenrigsministeriet. Jeg finder ikke, at det er spor utilfredsstillende, at denne sag har trukket lidt ud. Der har været andre sager, der pressede mere på, herunder sagen om grænsen til DDR, som hr. Ole Espersen også nævner, og hvor det i hvert

fald for øjeblikket ikke er Udenrigsministeriet, der forsinker den. Men dér kunne hr. Ole Espersen måske gøre noget for, at vi kunne blive færdige.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Folketinget må naturligvis have en rimelig interesse i, at sagerne ekspederes forsvarligt, herunder rimelig hurtigt. Og når ministeren nu nævner, at bl.a. DDR-sagen har forsinket denne sag, må det undre meget, fordi DDR-sagen er blevet meget forsinket på grund af præcis de samme forhold i Udenrigsministeriet. Stramme ressourcer har først gjort det muligt at fremlægge DDR-aftalen ½ år efter, at den var undertegnet.

Når ministeren derfor forklarer forsinkelsen af torturkonventionen med DDR-sagen og DDR-sagens forsinkelse med stramme ressourcer, er det en forklaring, som vi har meget, meget svært ved at forstå. Og jeg prøvede faktisk at give udtryk for forståelse med udenrigsministeren, fordi jeg ikke mener, det er tilfredsstillende, at der går så lang tid på grund af en prioritering, som strider mod den tilkendegivelse, ministeren lige kom med, nemlig at DDR-sagen haster ganske meget, og at vi skal bestræbe os for at gøre den hurtigt færdig. Det gør vi naturligvis, men jeg synes, at ministeren, når sagerne forsinkes så meget, bør overveje, om der ikke er sparet for meget i Udenrigsministeriet allerede nu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 114 stemmer.

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til udenrigsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Forespørgsel nr. F 23:

Forespørgsel til miljøministeren:

»Hvilke midler agter regeringen at tage i anvendelse for at nå de målsætninger om reduktion